

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
พุทธศักราช ๒๕๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๕)
อาทิตยที่พอลภา
เจ้าพระยาอมราช
พล. อ. เจ้าพระยาพิชัยเนนทว โยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๗๕
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควรจัดเขตต์ชุมนุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลว่าการจังหวัดร้อยเอ็ด ให้มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ วรรค ๑ และวรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติ จัดระเบียบเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๗๖ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดเขตต์ชุมนุมชนในบรรดาตำบลอันเป็นที่ตั้งศาลว่าการจังหวัดร้อยเอ็ด ตามเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ขึ้นเป็นเมือง มีฐานะเป็นเทศบาลเมือง มีนามว่า “เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ไว้ดังนี้ คือ

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตต์ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากมุมถนนหน้ากรมทหารพลาทตะวันตก เป็นระยะ ๒๐๐ เมตร แล้วหักไปทางทิศตะวันออกจดหลักเขตต์ที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากมุมสะพานทางเข้ากรมทหารด่านตะวันตก ๑๐๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๒ หักเลี้ยวไปตามเส้นเขตต์สนามบินจดหลักเขตต์ที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ที่มุมสนามบินด้านตะวันออก

จากหลักเขตต์ที่ ๓ หักเลี้ยวไปตามเส้นเขตต์สนามบินไปทางทิศเหนือจดหลักเขตต์ที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นนี้และห่างจากหลักเขตต์ที่ ๓ เป็นระยะ ๑๐๐ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๔ หักเลี้ยวไปทางทิศตะวันออกและทางทิศใต้ โดยขนานกับริมฝั่งคูเมืองด้านเหนือและตะวันออก ๒๐๐ เมตร จดหลักเขตต์ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ที่เส้นขนานนี้ ห่างจากเขตต์ที่ดินของโรงเรียนกสิกรรมพบกับริมถนนรถชัยฝั่งเหนือและวัดระยะจากจุดนั้นไปทางทิศเหนือ ๒๕๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตต์ที่ ๕ หักไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จดหลักเขตต์ที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ที่ริมฝั่งถนนรถชัยฟาก

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๒๒๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๕

ใต้ โดยห่างจากศูนย์กลางถนนสุริยเดชบำรุง ตรงที่ถนน
รณชัยผ่านเป็นระยะ ๕๐๐ เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตต์ที่ ๖ หักขนานกับถนนรณชัยฟาก
ใต้ไปทางทิศตะวันตก จดหลักเขตต์ที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ที่ริมถนน
รณชัยฟากใต้ และห่างจากสี่แยกถนนรณชัยและถนนไป
อำเภอหัวช้างตัดกันที่มุมด้านตะวันตกของถนนไปอำเภอ
หัวช้างเป็นระยะ ๗๐๕ เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๗ หักไปทางทิศเหนือ จดหลักเขตต์
ที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ที่เส้นนี้ ห่างจากหลักเขตต์ที่ ๗ เป็นระยะ
๔๑๒ เมตร และวัดระยะจากริมถนนหน้าโรงต้มกลั่นสุรา
รัฐบาลฟากตะวันตก ๒๐๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตต์ที่ ๘ หักเลี้ยวไปทางทิศ
ตะวันตกจดหลักเขตต์ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ที่ริมถนนไปอำเภอวาปี
ปทุมฟากเหนือและห่างจากหลักเขตต์ที่ ๘ เป็นระยะ ๑๒๐
เมตร

จากหลักเขตต์ที่ ๕ หักขนานกับถนนหน้ากรมทหารไป
ทางทิศเหนือเป็นระยะ ๒๐๐ เมตร จนบรรจบกับหลักเขตต์
ที่ ๑

ตั้งปรากฏในแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๒๒๘

ตามเส้นแนวเขตต์ที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน ให้มีหลัก
ย่อยปักไว้เป็นระยะ เพื่อแสดงแนวเขตต์ด้วยตามควร

มาตรา ๕ ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเหลื่อม
ล้ำเข้ามาในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แม้แต่ส่วน
หนึ่งส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินซึ่งติดต่อกันเป็นพื้นเดียวกันนั้น หรือ
โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่ในเขตต์เทศบาลเต็มทุกส่วน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ. อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี